

højsalige Enkedronnings Død, skulde have Understøttelse af Statskassen; det er ikke Sagens egentlige Gjenstand, thi der er mange Flere, maaskee endog i hundredevis, der have tabt ved den højsalige Enkedronnings Død, og som maaskee ere meget mere trængende end disse, men for hvilke dette ikke har været nogen særegen Grund for mig til at andrage paa en Bevilling om Optagelsen paa Raadesekretariatslisterne, idet de nemlig aldrig have været paa disse Lister. Sagen er den, at, da der i 1848—49, inden nogen Finanslov var givet — den første Finanslov blev, som bekendt, givet den 1ste April 1850 — var Spørgsmaal om, at der skulde finde en Undersøgelse af Raadesekretariatslisterne Sted, skeede det, at en Committee til den Ende blev udnævnt, og som Resultat af dens Forhandlinger fremsattes der bestemte Forslag til Regler, efter hvilke Reductionen skulde finde Sted. Blandt disse Regler, der i sin Tid bleve sanctionerede af Kongen og meddeelte den først sammentraadte Rigsdag, var ogsaa den, at, naar Vedkommende fra andre Steder, fra Rgl. Personer, offentlige Instituter o. s. v., havde en vis aarlig Indtægt, som sammenlagt med den Vedkommende havde af Raadesekretariatet, oversteg et vist Beløb, saa skulde han miste det, han havde af Raadesekretariatet, forholdsmaessigt. Af den Grund mistede de 7 Personer, om hvilke der her er Tale, de Beløb, der for hver især ere nævnte, og som for Een kun udgjør 15 Rbd.; men det blev tillige forudsat af denne Committee, og blev i dens Indstilling, som fik Approbation, udtrykkeligt udtalt, at, naar de Paagjældende, som saaledes, formedelt en Indtægt, de havde fra en af de kongelige Personer eller fra et offentligt Institut, havde mistet Understøttelse fra Raadesekretariatet, igjen skulde miste hiin Indtægt, da skulde de atter komme til Nydelse af det Beløb af Raadesekretariatets Midler, som saaledes var frataget dem. Det er Grunden til, at de her nævnte Personer gjenoptages; thi nu have de mistet den Hjælp af den højsalige Enkedronning, paa Grund af hvilken de i sin Tid, i 1849, bleve berøvede de Beløb af Raadesekretariatet, som for dem Alle udgjøre 955 Rbd.; — 35 Rbd. have de Herrer meent, at

man kunde bevilge, men ikke de øvrige 920 Rbd. Det er saaledes særegne Omstændigheder, der ikke staae i nogen umiddelbar Børrelse med de almindelige Hensyn, der kunne tale for, at der tilstaaes Understøttelse, som have gjort, at disse Personer ere gjenoptagne paa Raadesekretariatslisterne. Det er ingenlunde Finansministeriets Mening, paa Raadesekretariatet at ville gjenoptage Beløb til Trængende, da Raadesekretariatet jo ifølge de derom givne Bestemmelser er under Liquidation, saa at det Beløb, der engang er anført derpaa, kun er Gjenstand for Aftagelse, ikke for Forsøgelse; men jeg troer dog, at det maa indrømmes, at der her, som sagt, er særegne Omstændigheder tilstede, idet virkelig den Udstrygning af Raadesekretariatslisterne, som for 4 Aar siden fandt Sted, kun er skeet betingelsesvis. Jeg skal saaledes henstille til de ærede Forslagsstillere, om de dog ikke, da samtlige paagjældende Personer virkelig tillige ere trængende dertil, maatte finde sig foranledigede til at lade dette forholdsvis mindre Beløb blive staaende.

Ravfer: Efter de Dplysninger, som den ærede Finansminister har givet med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 15 b, har jeg for mit Vedkommende Intet imod at frasælde det. Jeg formoder, at de øvrige ærede Forslagsstillere heller ikke have Noget derimod; imidlertid er jeg dog ikke berettiget til at udtale dette paa deres Begne. — Med Hensyn till Ændringsforslaget under Nr. 16 a, saa er det mig ikke fuldkommen klart, om de Dplysninger, som nu ere meddeelte af den ærede Finansminister, have været os meddeelte i Bilagene. Sagen staaer ikke for Diebliffet ganske saaledes for mig. Det forekommer mig, at det, idetmindste for flere af de Paagjældende, har været ligefrem en ny Understøttelse, som er bleven forlangt. Jeg har ikke nu Bilagene ved Haanden; maaskee jeg om et Dieblif kan faae dem, og, forsaavidt de virkelig indeholde de af den ærede Finansminister nu givne Dplysninger, saa troer jeg rigtignok, der vil være tilstrækkelig Grund til at gaae ind paa denne Forhøielse. Jeg skal imidlertid opsætte at omtale det, indtil jeg er bleven oplyst herom, i alt Fald indtil Sagens 3die Behandling. —